

Tallinna Tervishoiu Kõrgkooli riigikeele oskuse nõuded ja hindamise kord

1. Keeleoskuse nõuded

1.1. Üliõpilaskandidaadi riigikeele oskus vastab „Euroopa Nõukogu keeleõppe raamdokumendis“ määratletud iseseisva keelekasutaja tasemele (B2).

1.2. Nõutavat keeletaset mitteomavatel üliõpilaskandidaatidel on võimalus kandideerida:

1.2.1. ämmaemanda, õe, farmatseudi, tegevusterapeudi või tervisedenduse õppekavale, mille õppemaht suureneb 30 EAP riigikeele süvaõppe võrra (Tallinnas);

1.2.2. õe põhiõppe õppekavale, mille õppemaht suureneb ja nominaalne õppeaeg pikeneb 30 EAP riigikeele süvaõppe võrra (Tallinnas);

1.2.3. õe põhiõppe õppekavale, mille õppemaht suureneb ja nominaalne õppeaeg pikeneb 60 EAP riigikeele süvaõppe võrra (Kohtla-Järvel).

2. Üliõpilaskandidaadi riigikeele oskust hinnatakse vastuvõtukatsete ajal eesti keele kirjaliku testi ja vestluse põhjal.

3. Riigikeele õpe toimub aineprogrammi alusel, mis on kinnitatud õenduse, ämmaemanduse, farmaatsia, tervisedenduse ja tegevusteraapia õppetoolide juhatajate poolt. Aineprogrammis on riigikeele õpetamise eesmärgid, õpiväljundid, andmed õpetajate kohta, õppesisu, õppetegevus, õppemeetodid, õpitulemused ja hindamise kriteeriumid.

4. Edukalt riigikeele õppe läbinud üliõpilase riigikeele oskus vastab „Euroopa Nõukogu keeleõppe raamdokumendis“ määratletud iseseisva keelekasutaja tasemele (B2) ja üliõpilane on suuteline keeleliselt hakkama saama rakenduskõrgharidustasemel õppimisega.

4.1. Kuuldu mõistmine – üliõpilane saab aru nii konkreetset kui ka abstraktset teemat puudutavast kõnest ja mõistab nii üldkeelset kui ka erialaga seotud pikemat diskussiooni või loengut.

4.2. Loetu mõistmine – üliõpilane saab aru nii aktuaalsetel kui ka erialastel teemadel kirjutatud pikematest tekstidest ning suudab nendest leida olulist infot.

4.3. Üldine rääkimisoskus – üliõpilane suudab spontaanselt ja lodusalt vestelda eesti keelt emakeelena kõnelevate inimestega nii üldkeelsetel kui ka erialastel teemadel, oskab oma seisukohti tuttavates olukordades väljendada ja põhjendada.

4.4. Üldine kirjutamisoskus – üliõpilane oskab kirjutada nii üldkeelset kui erialast arusaadavat teksti, edastada infot ning kommenteerida ja põhjendada oma seisukohti.

4.5. Leksikapädevus – üliõpilane valdab rakenduskõrgharidustasemel õppimiseks üldkeele ja tervishoiu valdkonnas piisavat sõnavara.

4.6. Grammatikapädevus – üliõpilane teab grammatika põhireegleid ja oskab neid praktikas kasutada. Grammatikaeksimused ei sega teksti mõistmist.

5. Hindamine toimub õppeprotsessi hindamise (kontrolltööde või ülesannete) põhjal. Kursuse jooksul sooritab üliõpilane aineprogrammis ette nähtud arvestused.

6. Üliõpilase üldist keeleoskust, edasijõudmist ja õpitu omandamist hinnatakse kõrgharidussüsteemis kehtiva 6-pallise hindamiskaala alusel. Hindamise aluseks on

aineprogramm ja hindamiskriteeriumid, mille koostamisel on lähtutud „Euroopa Nõukogu keeleõppe raamdokumendis“ (2007) määratletud keeleoskustaseme (B2-tase) kirjeldustest.

7. Kursus lõpeb riigikeele eksamiga, millega kontrollitakse üliõpilase riigikeele valdamist nelja osaoskuse (kirjutamine, kuulamine, lugemine, rääkimine) abil. Eksamile pääsemise tingimuseks on riigikeele moodulis arvestuste positiivne sooritamine.

Alus: haridus- ja teadusministri 18. mai 1999. a määrus nr 28 "Kõrghariduse omandamisel süvendatult riigikeele õppimise tingimused ja kord" (15.12.2003 nr 50, 25.07.2008 nr 42).